SCENE DIN RAZBOI

APA 'N LAPTE!

Ion Toma e un lăptar cunoscut din împrejurimile Bucureștilor, care ajunsese să încropească din munca sa o avere frumușică, mai ales în vaci și un petic de pămînt, de cari era mîndru.

Și Ion Toma, deși ajuns om cu stare, nu părăsea meșteșugul de lăptar și aducea zilnic lapte în Capitală de la cele 15 vaci ale sale.

Dar goarna a sunat și Ion Toma și-a adus aminte înainte de toate că e fiu al acestei țări și că prima lui datorie e să se închine apărării țării.

S'a prezintat dar la regiment unde fu încorporat cu gradul său de sergent și la ziua hotărîtă, după ce și-a îmbrățișat soția și cei trei copii, a plecat acolo unde-l chema datoria.

Puține zile după asta Ion Toma avea să lupte pe frontul Dobrogean.

Om voinic, chipeș, înalt, roșcovan și cu mustața răsucită în sus, vecinic vesel, sergentul Ion Toma uitase meseria lui de lăptar și pe cei de acasă, devotîndu-se nouei sale îndeletniciri de luptător pentru patrie.

Și superiorii săi nu aveau de cît cuvinte de laudă pentru voinicia sergentului Ion Toma, care mergea la atac cu pieptul deschis, fără grijă de viață, — era doar oltean transplantat în București prin căsătorie — și care își mînuia arma cu o destoinicie vrednică de un fiu de neam încercat.

Dar, în a treia zi de luptă de pe frontul dobrogean, pe cînd lovea fără cruțare în spurcatul vrăjmaș, o schijă de obuz îl nemeri în mîna dreaptă și-i reteză patru degete.

Durerea atroce ce a simțit și lipsa celor patru degete l'a silit pe bravul sergent să-și lepede arma.

Puțin în urmă ambulanța mobilă îl luă în primire și, după ce a fost pansat a fost trimis la spitalul „Elisabeta" din Galați, unde distinsul chirurg Carnabel i-a dat îngrijirile sale chirurgicale cu o destoinicie vrednică de reputația acestui mare chirurg.

Dar degetele bietului Ion Toma nu se pot pune la loc, ceeace îndurerează pe bietul om, nu fiindcă va rămîne fără degete, ci fiindcă nu se va mai reîntoarce la luptă.

Și spune celor din jurul său:

— Aș fi voit să mai ucid măcar atîți bulgari, cîte degete îmi lipsesc din mîna dreaptă, ca să-mi răzbun pe ei.

Dar cade de îndată în prostrație în fața crudei realități.

Și după o clipă se ridică și adresîndu-se medicilor săi, le spuse:

— I-am zis cu nevestei, cînd mă îndemna să pun apă 'n lapte: „Fă femee, Dumnezeu are să mă pedepsească, că tor atîta apă în lapte". Ea nu, încăpățînată, n-a vrut să mă asculte: „Mai toarnă apă, Ioane, că nu bagă de seamă boerii, laptele nostru e gros". — Iacă, acum, Dumnezeu m'a pedepsit, mi-a luat tocmai degetele cu cari am păcătuit. Și nu mi-e necaz atît, de degete, cît că n'am să-i pot plăti bulgarului de ce mi-a făcut.

Spovedania bietului sergent Ion Toma e mișcătoare, nu atît pentru fapta lui din trecut, cît pentru dorul românesc ce-l are de a se răzbuna în potriva vrăjmașului care l'a împiedicat să mai lupte înainte.

Emil Nicolau

Armatei Române

— Cu prilejul ocupării Ardealului —

Viteji cu frunțile senine, croi din timpuri legendare,
Ostași nebiruiți în luptă, șoimani isteți de-ai lui Ștefan'
Azi frații voștri vă salută peste hotarul vechiu al țării!
Și sub piciorul vostru sfînt Marelui Traian!..

Purtînd sub flamurile voastre nădejdea neamului și-a țării,
Înfiorați, ca de-o viziune, de idealul nostru sfînt,
Voi ați zburat, cum zboară gîndul, peste Carpații 'nalți și mîndri
În dosul cărora sta veghe al Daciei *străbun pămînt!..*

Fiți mîndri, dragi copii ai țării, și rănile să nu vă doară...
Căci fiecare strop de sînge ce vitejește azi vărsați
Rodi-va în pămîntul nostru *și pe ruinele păgîne,*
Răscumpărînd atîtea lacrimi ce s'au vărsat peste Carpați!..

Răsune, deci, trompeta voastră ca o fanfară de izbîndă
Peste cîmpiile mănoase, trezite'n tropote de cal;
Căci astăzi pentru 'ntîia oară și dup'atîția ani de lacrimi,
Voi ați adus, în vîrful spedei, un colț de zîmbet din Ardeal!..

R.-Sărat 15 August 1916. **Const. C. Braiesku**

File rupte din carnetul unui mobilizat

Episoade din războiul cel mare și sfînt pe care îl vom sfîrși în curînd victorioși, îmi propun să povestesc, la cîte 3—4 zile, sub titlul de mai sus.

Cititorii *Universului* vor găsi în această rubrică întîmplări din război, narate într'o formă simplă, în care se oglindește sufletul mare al Românului.

*

Se decretase mobilizarea. Clopotele bisericilor vestiseră prin sate și orașe, la miezul nopții, *Învierea!* Sărbătoarea cea mare, pe care de secole toată suflarea românească o așteptam cu nerăbdare, fusese vestită.

Sunase însfîrșit ceasul pentru reîntregirea neamului!

Pe negură plecaseră voinicii, cari dincotro, spre centrele de adunare, de unde apoi, armați, să pornească împotriva vrăjmașului spre a sfărîma cătușele ce ne țineau legat jumătate din neam.

Nici nu se luminase de ziuă și gările nu mai încăpeau mulțimea fără sfîrșit ce voia să ajungă cît mai repede la datorie.

In gara Piatra Olt un tren de persoane fusese asaltat de rezerviștii ce dau năvală să se urce care pe unde putea.

Nu se mai găsea loc să azvîrli un ac: pe scări, pe acoperișuri, pe tampoane, pe botul mașinei, peste tot se presăraseră viteji dornici să ajungă fără întîrziere la chemarea sfîntă. Cu multă greutate personalul de serviciu a putut să convingă o bună parte din cei cari își căutau zadarnic un locșor că se formează alt tren numai pentru ostași.

In gara Balș, ca și la Piatra: prăpăd de lume. Veniseră și femeile să-și petreacă fiul, bărbatul, fratele sau altă rudă, căci plecau doar la război. In tren nici vorbă să mai poată încăpea cineva. Personalul gării striga zadarnic că vine alt tren peste cîteva minute să-i ducă pe toți acolo unde nerăbdători voiau să ajungă cît mai curînd; voinicii nu luau în seamă și încercau să se strecoare pe ici pe colo în cîte un vagon.

Un flăcău voinic, lîngă care mergea o femee chipeșă, frumoasă ca și el și cu un copilaș pe mîna dreaptă, dăduse cîteva asalturi la vreo 2—3 vagoane fără rezultat.

— „Sui-te Dumitre, sui-te cătea, omule", zise femeia bărbatului pe care-l urma, cînd auzi glasul conductorului strigînd: „gata!".

— „Dar nu vezi, femee, că nu-i chip! Tu n'auzișî că mai vine un tren numai pentru noi?!"

— „Lasă, Dumitre, tu sui colea, că ori vine, ori nu mai vine; vorba e să nu rămîi de rîsul lumii!"

Și electrizat parcă de vorbele soției, Dumitru puse mîna pe vergeaua de la scara unui vagon, umărul în massa de oameni ce părea că formează un trup și cînd săltă voinicește o mișcă din loc și reuși să se strecoare pe marginea unei trepte a trenului care se și pusese în mișcare.

Și pe cînd șirul de vagoane, tîrît de mașina ce giflia parcă de greutatea ce ducea, se depărta, femeia lui Dumitru își trecu copilul pe brațul stîng și cu dreapta, rămasă liberă, apucă poalele șorțului, îl duse a ochi și-și șterse o lacrimă reținută pînă atunci cu atîta bărbăție.

Lucilius

Către greci

Confratele nostru G. Caliga, vechiu corespondent din București al ziarului „Nea Hellas" din Atena, a trimis directorului acestui ziar — prin mijlocirea bravilor aviatori francezi din Salonic cari ne-au vizitat zilele trecute — următoarea scrisoare:

Iubite d-le Kutupi,

Războiul cu Bulgaria m'a silit să întrerup regulata colaborare la *Nea Hellas*, fiindcă corespondențele mele trebuiau să facă înconjurul Europei ca să ajungă foarte tîrziu la destinație.

Azi profit de o fericită ocaziune, și de tradiționala bunăvoință franceză pentru a vă expedia pe calea aerului cu întreprizii aviatori sosiți din Salonic, aceste cîteva rînduri.

Nu vă trimit o corespondență, ci vă întreb: Ce face Grecia? Ce face poporul grec? Cum e cu putință ca să se afle *el* încă, astăzi afară din falanga popoarelor cari luptă pentru civilizație și dreptate? Cum se poate ca elenii să-și fi uitat într'atîta trecutul glorios și demnitatea lor?

Armatele române înaintează victorioase pe solul ancestral al Transilvaniei; sîrbii au pus pe fugă rușinoasă pe sălbaticii descendenți ai lui Krum; și grecii?.. predau de bunăvoie inamicilor lor seculari, pămîntul Macedoniei atît de des stropit de sîngele lor! Ce rușine, ce decădere!..

Iertați-mi strigătul—dar nu e numai al meu; este acela al întregei numeroase colonii din România, al tuturor filoelenilor de pretutindeni. La ce oare se gîndesc epigonii grecilor de odinioară? Nu simt ei că 30 secole îi privesc înmărmurite? Nu se simt jenați de străpungătoarele priviri ale tuturor eroilor naționali, de la Achile, Temistocle și pînă la aceia din 1913? Nu se rușinează de micimea certurilor lor politice, de spectacolul respingător pe care-l dau lumei întregi? Nu sunt ei oare urmașii eroilor de la 21? Ori, neamul adevărat grecesc s'a sfîrșit odată cu apoteoza din 913?

Dar nu vedeți că germanul este învins, că austriacul e pierdut, că bulgarul își trage sufletul și că turcii nu mai au nimic de așteptat?..

Nu! Nu! Este imposibil ca un neam cu un trecut ca acela al Helenilor, cu vitalitatea lui, să aibă un sfîrșit așa de trist și atît de mic.

Noi, sperăm totuși încă, că în ultimul moment o scînteie din vitalitatea sa, va redeștepta în ei sentimentul de onoare.

Fie, ca aceste linii dictate de un sentiment de tristețe, să vă sosească în momentul cînd veți fi gata de a merge alături de glorioasele armate cari luptă pentru civilizație și dreptate.

G. Caliga

Mâine

Va trece și *azi* cu necazurile de pe capul lui și poverile de pe umerii lui și va veni de sigur *mâine*, un mâine splendid, plin de lumină, un mâine trandafiriu, aducător de înviorare și de vremuri fericite, mâine al României în care să încapă toată românimea.

In acest mâine, în care tot românul și-a pus cu temei nădejdea, cine nu vede altă respirare, altă viață, alt belșug, altă așezare și altă mîndrie națională!

Acest mâine va veni cu siguranță, e hotărît că trebue să vie și nu se poate să nu aducă cu el pace și mulțumire, spor și zile de senină bucurie. Și va râde soarele peste tot pămîntul românesc și dogoarea lui va încălzi trupul întregului neam și sfîntul mâine va rămâne în Istorie ca cea mai slăvită a ei zi națională și aniversarea ei va fi cea mai măreață sărbătoare a neamului și se va cinsti și prăznui memoria ei în flori și lumină, în cântece patriotice și mare veselie și coborîtori de coborîtorii noștri o vor pomeni ca pe cea mai măreață zi între toate zilele noastre de glorie și strălucire.

Să vie acest mâine de veacuri visat! Suntem în așteptarea lui cu brațe deschise, în haină de sărbătoare, cu râs pe buze și în ochi, cu mare bucurie în suflet. Să vie cât mai degrabă! Il vom primi cu dragostea și cinstea ce se cuvin unei zile ce înseamnă capătul suferințelor, stăpînirea unui pămînt în care s'au dospit atîtea lacrimi, care a închegat în scoarța lui atîta amar și obidă.

Români ai României întregite, pregătiți-vă pentru sărbătoarea cea mare, s'o întîmpinați cu toată strălucirea ce i se cade! Deschideți-i larg porțile sufletului și cugetului, urați-i din toată inima, veseliți-vă că v'a fost dat să trăiți fericirea unui asemenea ceas și adunați-vă toate puterile și încordați-vă plămînii ca să strigăm sus și tare, așa de tare și de înțeles în cît să răzbată întinsul lumei:

Trăiască Noua Românie, mare și puternică, una și nedespărțită dealungul veacurilor!

Vebil

Pentru d. ministru de război

Suntem rugați să publicăm următoarele:

Unele regimente au încorporat dispensații, altele indiferent de vîrstă i-au lăsat la vatră pînă la noi ordine.

Acești dispensați de diverse categorii ale art. 18 din legea de recrutare au fost întrebuințați pentru rechiziții și după cum am spus, unora din ei, indiferent din clasa din care fac parte, li-s'a dat drumul, alții însă au fost reținuți de unele corpuri și rămași neîmbrăcați prin curtea regimentului.

Rugăm pe d. ministru de război să prezizeze situația acestor oameni cari n'au pregătire militară.

Sunt toți lăsați la vatră pînă la noi ordine? Sunt încorporați?

Toți sunt susținători de familii cu slujbe fie la Stat fie particulare și mai necesari credem că sunt acolo, decît să stea fără nici un rost pela regimente.

Mai mulți dispensați

Nu risipiți apa.
Stingeți luminile cât mai curând.

km. de Staroselo. Eu am fost în compania d-lui locotenent Ioachimovici. *Nu-l plîngeți, nu-l jeliți, ar fi o rușine, ci îmbărbătați și pe ceilalți să fie ca fiul vostru".*

Rog autoritățile de pe malul Dunărean unde se va pescui probabil cadavrul mutilat de barbari al fiului meu să mi se comunice telegrafic strada Știrbei Vodă 178.

Cu acest prilej îți mulțumesc scumpe și viteje sergent, care ne-ai scos din incertitudinea în care eram adînciți, ori cît de sfîșietoare pentru noi a fost vestea și te rugăm a-ți arăta adresa. Il vom plînge însă căci a fost speranța bătrînețelor noastre, îl vom jeli căci precum în viață a fost mîndria noastră, a ținut să rămînem mîndri și prin moartea-i eroică demn de Patria lui și plidă vitează el, ca și ceilalți căzuți pe același cîmp de onoare, pentru acei ce îi vor lua locul.

Avocat Ioachimovici

Un gest prea frumos

In vremurile astea cînd tot ce e român și-a dat mîna ca să sprijine statul în măreața sa întreprindere, se cuvine ca faptele frumoase, săvîrșite de patrioți, să fie cunoscute și imitate.

Unul din aceste fapte ne propunem a da astăzi în vileag, printre altele ce am avut prilejul să le facem cunoscute pînă în prezent publicului, în coloanele ziarului nostru.

Pe cînd sublocotenentul de vînători Alois Muller luptă pe front, fratele său Arthur Muller, în numele său și al fratelui său, a făcut un adevărat gest românesc.

Voind să cunoaștem cauzele adevărate ale lipsei de pîine ce se observă de cîtva timp la noi, am vizitat mai multe fabrici. Era firesc să vizităm și fabricile fraților Muller, trei la număr.

Și aci ne-a fost dat să aflăm că frații Muller, încă de la 25 August, au oferit ministerului de război gratuit și fără nici o despăgubire fabrica lor din strada Radu-Vodă 12, colț cu strada Oițelor.

Această firmă datează în București de la 1848, iar fabrica în chestiune a fost clădită în 1913, fiind înzestrată cu cele mai noui și frumoase mașini automote și poate produce cel puțin 50.000 kilograme de pîine în 24 de ore.

Ei bine, afară de clădiri, mașini și uzine, puse la dispoziția ministerului de război, d. Muller i-a mai oferit saloanele de dormit pentru soldații brutari, garajele și toate dependințele fabricei, precum și tot concursul său posibil pentru bunul mers al ei.

Acest gest patriotic din partea fraților Muller care merită să fie relevat, nu ne-a mirat fiindcă ei au stat în totdeauna în fruntea fapelor caritabile de la noi, fiind în același timp vrăjmașii reclamei.

De altfel acest lucru e explicabil prin faptul că frații Muller sunt români din a treia generație și au învățat de la bunicul și tatăl lor dragostea pentru pămîntul unde s'au născut.

Un frate luptă dar pentru patrie, și amîndoi se jertfesc. — căci jertfă e să renunți astăzi la produsul unui capital de peste un milion — și amîndoi, zicem, se jertfesc pentru dînsa.

Ne vor erta frații Muller că am dat în vileag, fără știrea lor, acest act de generozitate.

O rugăminte

celor în drept pentru cei morți pe câmpul de onoare

Părinții, soțiile, copiii rudele celor căzuți pe cîmpul de onoare, văzînd cele publicate în ziare relativ la pescuirea din Dunăre a cadavrelor mutilate ale vitejilor noștri ostași, roagă autoritățile în drept, în special autoritățile de pe malul Dunărean unde se vor pescui asemenea cadavre, cele ce urmează:

Să publice imediat în toate ziarele numele celor ce vor mai fi purtînd încă, cruciulița respectivă sau orice alt talisman.

Celor ce vor fi jefuiți și de asemenea indicii, să li se descrie pe cît va fi posibil statura și or ce semn corporal, pe lîngă fotografia cadavrului.

Așa numai, cei interesați vor putea recunoaște și după o cercetare la fața locului, și vor putea reclama cadavrul celui scump lor, pentru ...i face slujba bisericească cuvenită.

Autoritățile superioare sunt rugate a da o circulară în acest sens, autorităților respective

In special subsemnatul, care pe lîngă afirmarea morții pe cîmpul de onoare a fiului meu, afirmare făcută verbal de sergentul Nastase Tudor din reg. 36 comp. 12 primesc și următoarea C. P. dela sergentul S. Popescu din Galați, pe care o redau în stilul său.

„Văzînd anunțul că vă interesați de fiul vostru, dacă censura va permite a primi această c. p. îți comunic că fiul vostru a luptat vitejește și a... ca brav soldat și fiu al țării la 2 jum.

OMOR CU JEFUIRE

Prefectura de Covurlui a înștiințat ministerul de interne că alaltăeri noapte, pe la orele 11, indivizii Pavel Paraisban și Ion Olaru, foști ciobani la d. I. C. N. Vasiliu, au omorît și jefuit de suma de 2500 lei pe Ion Ciobanul, zis Gaiță, din servicîul d-lui I. Gheorghiade, din satul Roșcani.

Criminalii au dispărut.

Autoritățile au început cercetările.

Alte cercetări

în afacerea furturilor dela gară

Am publicat că de la gara de Nord s'au furat bagaje și s'au sustras diferite obiecte din coletele sosite sau cari urmau a fi expediate și că poliția a arestat pe un anume Iancu Dumitrescu din calea Șerban Vodă 109, la care s'a și găsit multe din lucrurile furate.

Eri noapte comisarul gării, autorizat de parchet, și fiind însoțit de d. Horacek, delegatul direcției c. f. r., au făcut o descindere la un anume Ion Pantelimon din str. Carol Davila, la care s'a găsit de asemenea o mulțime de lucruri furate. Acesta era în serviciul d-lui Sever, antreprenorul depozitelor de bagaje din gara de Nord.

Ion Pantelimon a fost arestat împreună cu concubina sa numită Elena Ionescu.

Cercetările continuă.

Mare furt în jud. Tecuci

Postul de jandarmi rurali din Hurnești, (Tecuci) face cercetări în privința unui furt săvîrșit în paguba d-nei Rădulescu, din comuna Hurnești.

Hoții au furat dintr'un pian, care nu se încuia, suma de 22000 lei, precum și mai multe bijuterii în valoare de 1500 lei.

In locul banilor, hoții au lăsat 5 ziare.

Se bănuește că autorii sunt indivizii Joji Ianoși Vilman și Tinca J. Suliman.

Parchetul a fost avizat.

Pentru ajutorarea celor rămași

Un confrate se plîngea cu drept cuvînt că în marea operă de ajutorare a răniților și a ușurării traiului celor cari suferă mai mult de pe urma războiului nu s'a manifestat în deajuns clasa noastră avută.

Tot ce s'a putut aduna a fost mai ales din obolul clasei mijlocii.

Timpul, însă, nu e pierdut și bogătașii noștri au încă un cîmp vast spre a străluci, în aceste momente grele, prin sentimentele lor patriotice și umanitare.

Nu ne putem abține de a releva aci mărinimia unui proprietar rural, d. Malla, care a luat în mod public o serie de angajamente față de țăranii de pe o moșie a d-sale, oferindu-și tot sprijinul văduvelor și orfanilor cari ar rămîne de pe urma războiului.

Cîte mizerii, cîte suferințe nu s'ar ușura dacă toți proprietarii noștri rurali ar avea aceeași solicitudine pentru familiile celor cari luptă pentru marea moșie strămoșească!

Mai sunt cluburile cari n'au dat nici un semn de viață în actualele împrejurări. Și aceasta e cu atît mai surprinzător cu cît multe din ele au figurat în trecut în capul tuturor subscripțiilor naționale.

Nici pentru cluburi nu e timpul pierdut, mai ales că multe din ele, conduse de bărbați eminenți, dispun de fonduri considerabile. Aceste fonduri n'ar putea avea o întrebuințare mai nimerită și mai patriotică de cît sporind mijloacele de ajutorare a răniților și familiilor luptătorilor.

Movileanu Ion
soldat în reg. 2 grăniceri, jud. Roman, com. Bahna.

Cinema-Clasic se va redeschide spre satisfacțiunea publicului Duminică 11 Septembrie ora 10 a.

Simpaticii proprietari d-nii N. Grigorescu și Al. Mănescu fiind mobilizați

Direcțiunea o va avea d. G. Dimitriu Mythu.

Pentru deschidere se va reprezenta un film extrem de patriotic și de actualitate:

„Martirii și Eroii noștri din Ardeal"

IN TRANSILVANIA

Frunză verde de trei brazi,
Haidem iute, haidem azi
Să sburăm peste Carpați,
Să dăm mîna frați cu frați,
Să-i scăpăm, cu vitejie
Dela unguri, din robie.
D'ar da bunul Dumnezeu
Să fie pe gîndul meu:
Să se verșe din cer foc
Să mi-i prindă la mijloc,
Pe toți unguri mișei,
Căci așa sortiți sunt ei,
Căci așa sunt blestemați
Să fie peirii dați
Iar noi prinși în horă mare,
Intre vechile hotare,
Peste munți, peste cîmpie
Să strigăm cu bucurie:
Să trăiască mîndră, tare,
România noastră mare!

RÖNTGEN-INSTITUT
— Str. Sărindar 6, Tel. 49/11 —
Doctor M. FOCSANER
Specializat la Viena și Berlin
DIAGNOSTICUL BOALELOR de Plămîn, Inimă, Stomac, Intestin, Rinichi și Chirurgicale.
Tratament special al tumorilor superficiale și profunde.
Tratamentul reumatismului, gutei, ischias și boalelor de femei prin DIATHERMIE. 917

Dr. PH. MARGULIES
FOST ASISTENT DE CLINICA
MEMBRU AL ASOCIATIEI FRANCEZE DE UROLOGIE
Specialist pentru boalele:
GENITO-URINARE
Str. Batiște No. 23
Orele de consultațiuni: dela 12—2 a. m. și dela 7—9 d. a.
TRATAMENTUL AFECȚIUNILOR PROSTATICE prin DIATHERMIE
1107 **Telefon 19/93**

Dinți
artificiali în aur și cauciuc
execută prompt și convenabil
LABORATORUL
de technică - dentară
CONST. MARIESCU Mn. Dentiste
Strada Poliției 1 bis
(lângă Circul Sidoli) 1226

Elemente galvanice
de capacitate mare pentru telefoane, soneriî și aparate medicale, de vînzare la biroul technic HEINRICH LINDENBERG, București, str. Smârdan No. 41. 1229

DOCTORUL LUWISCH
SPECIALIST
IN BOALELE SIFILITICE ȘI GENITO-URINARE
Consultațiuni dela 1—3 d. a.
— Str. Covaci 8 —
1234

D. Sylvia Teodorescu
(Fost internă a Spitalelor Eforiei)
Consultațiuni dela 3—5 d.a.
CALEA VICTORIEI No. 9
— PALATUL AGRICOLA —
(Intrarea prin Marconi 3) 1230

INȘTIINȚARE

In ziua de 4 Septembrie, orele 5 dim. s'a furat d-lui Panait Cecicopol din Medjidia în gara Fetești, un geamantan, în care se aflau o mulțime de obiecte de fantezie de mare valoare, lucrate de mână și pictate pe olandă, pongè și ponlaj și diferite dantelării lucrate de mână, și foi de rochie, o geantă mică în care erau diferite acte de proprietate, transacție, polițe de asigurare, contracte de închiriere, certificate de împămîntănire, etc. Act pe numele Hariclia Gheorghiu și testament.

Ofer suma de 500 lei aceluia care descoperă autorul și 500 lei aceluia care-mi va aduce obiectele fără să mai am vro pretenție.

Panait Cecicopol
Hotel Constantinopol
Calea Griviței

Institutul Steno-Dactil
DIRECȚIUNEA ENGLEZA mutându-se din str. Academiei 1, într'un local mai mare, deschide pe lângă secția comercială anuală și 4 clase secundare cu programa statului. Inscrieri, informațiuni dela 12 Sept. Str. Negustori No. 6. 1241

Direcțiunea Institutului „CHOISY-MANGARU"
București, calea Moșilor 162, anunță că la 1 Octombrie se redeschid cursurile, odată cu școlile Statului. Inscrierile se fac în fiecare zi. 1237

Institutrice française
de l'Ecole Evangelic, commencera cours français pour les élevès des classes primaires, lundi le 12 Sept. à son domicile B-dul Elisabeth 43 II étage.
Inscription de 4—5 l'après midi chez M-elle Cépuder. 1232

INȘTIINȚARE

Aduc la cunoștința d-lor comercianți că se vinde orice dimensiune de *Lumînări de ceară galbenă și albă* cu mare reducere de prețuri din depozitul fabricei fost *„Luceafărul"*, strada Apele Minerale 25. Comenzile se primesc prin c. p. cu aconto de 5%. Se expediază și prin poștă contra ramburs. 879

Iatristații: Antoinette, maior doctor Chiriceanu cuscele Alice și Geta, Sultana I. Chiriceanu, Maria D. Neacșu, Aglaia și Ioan Sabinius, Elena și Ioan Chiriceanu, Maria și maior Constantin Chiriceanu, Maria și dr. Roman Chirulescu, Eugenia și Petru Rainu, Lucreția și inginer Vasile Cambureanu, Maior dr. Constantin Iliescu cu fica, Tincuța și Ioan D. Neacșu, Ana și Natalia D. Neacșu, cum și familiile Neacșu, Donciu, Tătarașanu, ect., au profunda durere de a anunța pierderea prea scumpului lor soț, tată, fiu, ginere, frate, cumnat, unchiu și văr

MAIOR DOCTOR
Gheorghe Chiriceanu
în etate de 36 ani

căzut pentru patrie făcându-și datoria pe cîmpul de onoare în ziua de 5 Septembrie.

Inmormîntarea s'a făcut la Cimitirul Eternitatea din Bârlad la 7 Septembrie 1916.

Rugați-vă pentru dînsul.

Indurerata familie, are nemărginita durere, a aduce la cunoștință, încetarea din viață a mult iubitului lor

Vasile Achil Georgescu
în vîrstă de 66 ani

Inmormîntarea a avut loc Vineri 9 Septembrie 1916, ora 3 p. m. la cimitirul Bellu, în cavoul familiei.

Adînc întristații: Colonel Gheorghe Meleca soț, Elise Kemenyesy mamă, Elise și Colonel N. Dimitriu, Ema și Lt.-colonel Alex. Calmuschi, Elena și George Grigoriu surori și cumnați, Elena Meleca soacră, Lt. Alfons Dimitriu, Alex. Dimitriu, Camil Calmuschi și Georgică Grigoriu nepoți, precum și familiile Meleca, Poenaru-Bordea, Paleologu, Ciocoiu, Drevniak, Oprescu și Zoldy au durerea de a înștiința rudele, prietenii și cunoștințele de pierderea prea iubitei lor

Emilia Colonel Meleca
în etate de 44 ani

Decedată după o lungă suferință în ziua de 8 Septembrie.

Inmormîntarea a avut loc Simbătă 10 Septembrie, orele 4 p. m. la cimitirul Belu, unde se află depuse rămășițele pămîntești.

Iatristații: mamă, surori, cumnați, nepoți și nepoate aduc la cunoștința prietenilor și cunoscuților, încetarea din viață a prea iubitului lor

Eduard Josefi
în etate de 53 ani

decedat și înmormîntat la Craiova în ziua de 7 Septembre 1916.

DE VANZARE
Hârtie maculatură
albă cu 70 bani kgr. cantități pînă la 100 kgr.; iar de la 100 kgr. în sus cu 60 b. kgr.
Asemeni jurnale 60 b. kgr pînă la 100 kgr. și 50 bani cantități mari.
Adresați-vă la ziarul Universul.